

دوشنبه 15 بهمن 1397-29 جمادی الاول 1440-4 فوریه 2019

گذاشتن سنگ بنای دانشگاه تهران (1313 ش)

گذاشتن سنگ بنای دانشگاه تهران (1313 ش)

طرح تأسیس دانشگاه تهران در سال 1313 شمسی به صورت لایحه قانونی به مجلس شورای ملی ارائه شد و پس از تصویب به مرحله اجرا درآمد. دانشگاه تهران از مدارس عالی آن زمان مانند مدرسه عالی طب و مدرسه حقوق و علوم تشکیل می‌شد. این دانشگاه در بدو تأسیس شامل شش دانشکده به نام‌های: علوم طبیعی، انسانی، تربیتی، سیاسی، اقتصادی و فنی بود و ریاست آن را از سال تأسیس تا سال 1317 شمسی دکتر عیسی صدیق با همکاری دکتر علی اصغر حکمت به عهده داشتند. استقلال دانشگاه تهران از نظر اداری و فنی در زمان وزارت دکتر علی اکبر سیاسی در 1321 ش عملی شد و نخستین بار بر طبق مقررات قانون استقلال دانشگاه، رئیس دانشگاه نیز از میان رییس دانشکده‌ها به رأی شورای دانشگاه انتخاب گردید.

رحلت عالم، فقیه و ادیب بزرگوار، آیت الله "ملا محمد جواد صافی گلپایگانی" (1337 ش)

آیت الله آخوند ملا محمد جواد صافی گلپایگانی در سال 1294 ش (1287 ق) در بیت علم و تقوا در گلپایگان به دنیا آمد. وی به اقتضای شوق فطری و سیره خانوادگی، از همان آغاز نوجوانی، به تحصیل علوم دینی روی آورد و پس از اتمام مقدمات و سطح، در محضر حضرات آیات: سید محمد باقر درچه‌ای، میرزا جهانگیر خان قشقایی، حاج آقا نورالله اصفهانی، آقا محمدتقی نجفی اصفهانی، میرزا هاشم چهارسوقی خوانساری و شیخ محمدعلی ثقة الاسلام به مدراج بالا علمی دست یافت. آیت الله صافی که از همدارسان حضرات آیات سید حسین بروجردي، حاج آقا رحیم ارباب و سید ابوالحسن اصفهانی بود، از آن پس به تدریس روی آورد و همزمان به درس آیت الله فضل الله نوری در تهران حاضر شد. ایشان پس از آن ساکن گلپایگان گردید و ضمن تدریس و تألیف به ارشاد مردم پرداخت ضمن این که از فعالیت‌های سیاسی نیز غافل نبود. از جمله اقدامات ایشان، می‌توان مبارزه بی‌امان با انحرافات و مفاسد دینی مانند بهائیت و تصوف دروغین، مخالفت با خان‌ها و فئودال‌ها، رویارویی با کشف حجاب و مفاسد دوران پهلوی و احیاء شعائر دینی و بزرگداشت‌های مذهبی نام برد. همچنین از آیت الله صافی تألیفات گوناگون بر جای مانده که رساله‌های متعدد فقهی، مصباح الفلاح در 2 جلد در اخلاق، گنجینه گهر در حدیث و دیوان اشعار از آن جمله است. سرانجام آن بزرگوار در شب پانزدهم بهمن 1337 ش برابر با 25 رجب 1378 ق در هشتاد و هشت سالگی در گلپایگان بدرود حیات گفت و پس از تشییع باشکوه در زادگاهش و نیز قم و نماز آیت الله بروجردي، در مسجد بالاسر حرم حضرت معصومه (س) مدفون گردید. مخالفت بختیار با تشکیل دولت موقت انقلاب (1357 ش)

در حالی که پس از ورود امام به ایران، مبارزات مردم با رژیم شاه با سرعت بیشتری به هدف خود نزدیک می‌شد، شاپور بختیار، آخرین نخست‌وزیر این رژیم در مصاحبه‌ای تلاش کرد تا مردم را آرام کند. وی که با تظاهر به دموکراسی و آزادی‌خواهی می‌کوشید مردم را از ادامه انقلاب منصرف کند، در این مصاحبه اعلام کرد که به امام خمینی اجازه نمی‌دهد دولت موقت تشکیل دهد. این در حالی بود که به خاطر تشدید تظاهرات و اعتصاب‌های مردم در شهرهای مختلف، تمرّد و فرار نظامیان از پادگان‌ها و همچنین استعفای پی‌درپی مقامات دولتی و نمایندگان مجلس، کنترل کشور عملاً از دست حکومت خارج شده بود. تولد "آلفرد کبیر" امپراتور بریتانیا معروف به نجیب‌ترین پادشاه انگلستان (848 م) (ر.ک: 5 مه)

آلفرد بزرگ (متولد ۸۴۹ - درگذشته ۸۹۹ میلادی)، از سال ۸۷۱ تا ۸۹۹ میلادی، پادشاه وسکس واقع در جنوب غربی انگلستان بوده است. وی فرزند اتلوف بود. پیش از آلفرد برادرش اتلرد پادشاه انگلوساکسون‌ها بود. آلفرد بزرگ نسبت به اتحاد وسکس با حکومت‌های مجاور همت گماشت. سپس در سال ۸۷۱ میلادی موفق شد جلوی حمله دانمارکی‌ها را بگیرد. آلفرد در سال ۸۹۹ میلادی به کشتی‌های دانمارکی حمله کرد و آنها را شکست داد. انگلیسی‌ها او را به صورت فرمانروایی فروتن و بردبار توصیف می‌کنند. پس از مرگ وی اوضاع انگلیس دوباره آشفتگی شد. در 20 سالگی جنگاوری ورزیده و شوالیه‌های محبوب بود و روز 27 ژوئن 871 میلادی در 23 سالگی به سلطنت رسید. دوران سلطنت وی سراسر از جنگ با دانمارکی‌ها که به انگلیس حمله کرده بودند پر است. وی روز 5 مه 900 میلادی مرد. (1945)

کنفرانس تاریخی یالتا از چهارم فوریه 1945 م با شرکت استالین، روزولت و چرچیل رهبران شوروی، آمریکا و انگلستان در شهر یالتا در اوکراین برگزار شد تا تسلیم بی‌امان و شرط آلمان نازی در جنگ دوم جهانی را بررسی نمایند. اعلامیه نهایی کنفرانس یالتا نیز بیشتر به آینده آلمان و نحوه تقسیم آن و ضوابط تشکیل یک مجمع جدید جهانی یا سازمان ملل متحد اختصاص داشت. درباره آینده لهستان، که از ابتدای جنگ، تحت اشغال شوروی و آلمان قرار داشت، استالین نظر خود درباره شناسایی دولت دست‌نشانده شوروی در آن کشور و تغییر مرزهای شرقی لهستان را به کرسی نشاند و توافق درباره انتخاب حکومت آینده کشورهای آزاد شده از یوغ فاشیسم بر اساس

اصول دموکراتیک، هیچ گونه تضمینی درباره چگونگی انتخاب آزاد حکومت؛ این کشورها در برنداشت. برنده اصلی کنفرانس یالتا، استالین، دیکتاتور شوروی سابق بود که با زیرکی و مکر خود، روزولت، رئیس جمهور آمریکا را فریفت و مسائل مطرح شده در کنفرانس را به نفع خود به پایان برد.